

Hellräzer

*Nu
vänder det
Nu blir det
bara
torrare!*

Nummer 22. Årgång 1999

SR Klubben
Box 6151
400 60 Göteborg
<hellrazer@mailexcite.com>
Hemsida
<www.aocht.se/srclub>
Postgiro 551767-7

ORDFÖRANDE
Peter Johansson
Åsastigen 22
438 94 Härryda
Tel 0301-323 39

VICE ORDFÖRANDE
Joacim Jansson
Gälleberg Lyckebo
522 91 Tidaholm
Tel 0502-20171

KASSÖR
Jimmy Carlsson
Sulitelmagatan 4F, 3tr
416 71 Göteborg
Tel 031-21 11 49

LEDAMOT
Christer Österlund
Bergvägen 28
196 31 Kungsängen
Tel 08-581 650 71

SEKRETERARE
Thomas Dahlberg
Drängseredsvägen 134,
448 35 Floda
Tel: 0302-35622

SUPPLEANT
Helena Brage
Standargatan 5a,
414 61 Göteborg
Tel: 031-24 99 98

SUPPLEANT
Christian Öjmertz
Mårdvägen 65
448 34 Floda
Tel 0302-366 72

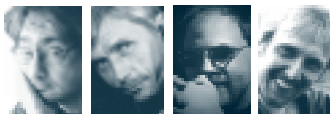

I N N E H Å L L

<i>Ledaren</i>	<i>sid 3</i>
<i>En man och hans cykel</i>	<i>sid 5</i>
<i>"Ska bara"</i>	<i>sid 6</i>
<i>Västkustrallyt</i>	<i>sid 11</i>
<i>Korsika</i>	<i>sid 12</i>
<i>Aktiviteter</i>	<i>sid 19</i>
<i>En till man då</i>	<i>sid 20</i>
<i>Twiggy</i>	<i>sid 22</i>
<i>Åka hoj i Deth Valley</i>	<i>sid 25</i>
<i>Säljes</i>	<i>sid 26</i>

R E D A K T I O N

Anders Uggelberg, Sandviksvägen 22, 111 11 Hässelby
E-mail: <anders.uggelberg@aocht.se>

Hans Thoreson, Utgård och med detta nummer.
Ny medarbetare utsedd. Pres. i nästa nummer.

Christer Elstorp, Ringvägen 135, 111 11 Stockholm
E-mail: <christer.elstorp@netcomconsult.se>

Christer Österlund, Bergvägen 28, 111 11 Kungsängen
E-mail: <christer.osterlund@mydata.se>

VI HAR VÅR I LUFTEN, VAR HAR NI ER?

Nu har man lurats ett antal gånger. Solen tittar fram, temperaturen passerar nollstrecket, snön börjar smälta! YES! Man rusar ut till garaget, plockar bort skidorna, och under pulkan hittar min sin kära SR. Den dras försiktigt fram mellan stavar och snöskyfflar, ojdå, glömde visst tvätta i höstas. Man letar reda på hink och bilschampo, kastar undan vinterprylarna där SRen stod, och rullar ut sin ögonsten bland drivorna. Nu ska den vårstädas! Efter några minuter med blåfrusna händer i iskallt vatten inser man att tvätten tar vi i morron, då är det säkert lite varmare, det är ju vår!

Dan efter har det snöat igen, och temperaturen ligger mellan 5 och 10 minus. Igen. Visst känner ni igen det? Naturens makter spelar oss ständiga spratt! Men, vilken vinter det har varit! Två MC Mässor, och Klubben hade egen monter på bägge ställena! Och vilka monterar sen! Smakfullt inredda med fyra SR ståendes på podier, en motor på "altare" samt eleganta bilder och tavlor på väggarna. Och alla trevliga SRioter som träffades! Jag vet inte hur många nya ansikten jag såg under de bägge helgerna, för att inte tala om all dem jag missade! Kul var det att träffa er i alla fall. Och alla er som redan har haft den tvivelaktiga äran att råkas med mig tidigare... Skönt är det i alla fall att veta att det finns så stort intresse bland oss, så att vi kan visa upp oss på detta professionella sätt. Jämförelsevis med de andra märkes/modellklubbarna så höll vi oss i det absoluta toppskiktet vad gäller utförande på montern!

Tack alla ni som hjälpt till och ställt upp för att visa Svenska Yamaha SR Klubben för hela MC Sverige!

Nu ska vi visa att vi även använder våra hojar i sommar, så passa på och besök alla våra arrangemang, ju fler vi blir, desto roligare har vi!

Peter

Kast med liten HD

Bilden är från Årsmötet 98.

En man och hans motorcykel

Tänkte berätta varför jag valde SR:n. För min del började mc-livet i början av -90 talet, då en före detta kollega till mig körde hoj. Det föll sig så, att han började att övningsköra med mig. Fick låna hans gamla Honda CX alias "plastgrisen". Efter ett tag, så snubblade jag över en Yamaha XJ 550, som jag köpte. Efter mycket om och men, så fick jag "lappen" till slut. Det var i slutet av -92. Redan då hade jag börjat att tröttna på XJ:n men jag bestämde mig för att ha kvar den så länge.

När jag kom tillbaka från semestern -93, så fick jag höra, att en kollega skulle flytta ner till Mellanösten och bo där ett år. Hon körde hoj och det visade sig, att det var en SR 500. Hon hade tänkt att ta med sig hojen, men till slut så bestämde hon sig för att sälja. När jag fick höra, att hon skulle sälja den, så tyckte jag, "att det där var väl inget att ha". Men ju mer jag tittade på den och när jag fick provköra den, så började jag att gilla den, så jag slog till och köpte den.

Det enda jag har gjort med hojen är, att jag har bytt till Dunstalldämpare (kopia) och drevat det till 17 kugg fram. I år så har jag tänkt att lufta hojen så jag ska sätta dit ett 4 cm avgasrör, KN-luftfilter och byta munstycken mm i förgasaren. Annars så är jag nöjd med hur hojen ser ut, så någon större ombyggnad blir det nog inte, men man vet ju aldrig.

Mats Sjönell Stockholm

Efter att ha "kärat" ner mig i min kollegas smakfulla SR-83 kändes ett trängande behov av ett "MC-återfall". Jag tog kontakt med SR-klubbens kontaktperson och möttes av en mycket trevlig och tjänstvillig person som informerade mig om det underbara med att äga just en SR!! Då jag även blev informerad om att första årsmodellen var utrustad med trådeckerhjul (vilket jag inte hade en susning om!!) var saken klar. Här skall handlas en SR 500 - 78!!!!

En annons på klubbens hemsida, där jag eftersökte en : " SR 500, helst oskruvad lågmilare", var på plats redan samma kväll!! "Lika bra att dra till med önskemålen" tänkte jag. Efter någon vecka fick jag ett mail med texten: "Jag skall sälja min" och ett telefonnummer. Jaha, det var ju kort och koncist!!!

Kontakt togs och jag fick veta att det var en något ombyggd -78 med 1651,5 mil på sitt samvete och motorn skulle vara helt

SKA BARA
LITE, NÄR JAG
NU ÄNDÅ...

orörd. Mycket närmare oskruvad kommer man nog inte på en tjugo år gammal cykel, tänkte jag, så inom loppet av någon vecka så befann sig cykeln i en lastbil, på väg från Sundsvall ner till Karlskrona.

Eftersom jag är helt övertygad om att alla tekniska saker mer eller mindre har en själ och att tidigare ägare påtalat att just detta exemplaret var en kvinna, eller som han själv uttryckte det: ”Mitt längsta förhållande hittills”, så gällde det att hälsa ”Norrländskan” välkommen med lite finess!!! Jag misstänker att detta ”dam” är känd av många aktiva medlemmar i klubben. Min kollega, som kommer från Sollefteå, fick sköta välkomstcermonin då jag var orolig att hon inte skulle förstå min dialekt!!!! Efter en kort men stilfull monolog på Sollefteådialekt rullades hon ut på den lokala budfirmans grusplan, startprocedur, tuff, tuff, tuff. Detta gick ju fint!!!! :-”Och så var det en kartong också” sa budfirmans representant, JÖSSES, var skall alla dom grejerna sitta??????

Vi tackade för oss, kartongen fick precis plats i bilen, sen bar det av hemåt. Jag först, lika stolt som när jag köpte min första mc, kollegan i min bil bakom. Vilken

känsla, vilket ljud, jag är vägens kung!!!! Snäv högerkurva, lagom nerlägg, SKRAAAAP, hög ljudnivå, vart tog ljuddämparen vägen???? Den hänger där men är inte i kontakt med kröken!!! Det får jag nog titta på, sen, tänkte jag.

Jaha, då var man ägare till en SR 500 -78 med ynka 1600 mil på sitt samvete och fritiden gick numera åt till att KÖRA, KÖRA, KÖRA!!!! Nästan oförsäkrat kul!!! Båten åkte upp tidigt, då jag insåg att den troligen inte skulle användas mer i år, inte nu när jag har en SR!!!!

Jag insåg snabbt att fordonet inte mår bra av att inte användas regelbundet. Packningar och gummitätningar har en envis förmåga att åldras och torka. Min cykel var tyvärr inget undantag, den gick förvisso bra men rök som en gammal Kawasaki tvåtakare den första minuterna efter start samt motorn blev kladdig av olja efter några mil. Röken, misstänkte jag kom ifrån torkade, hårda ventiltätningar som gjorde att det rann ner olja i cylindern när motorn stod still (vilket faktiskt inträffade några gånger). Motoroljan, däremot var enkelt att lokalisera, den fuktade fram lite överallt i skarvarna på motorn.

Dom packningarna byter jag i vinter, jag skall ju ändå snygga till henne lite och montera på valda delar av allt i kartongen, tänkte jag.

Nu var det kört!!!!

Handen på hjärtat, bröder och systrar, nog har vi alla en liten ”Alfons Åberg” i oss. Mina projekt har nämligen en egendommig förmåga att ”svälla” från en enkel reparation till en omfattande renovering/modifiering, så även denna gång och nu ligger ”damen” i molekyler, samtliga delar rengjorda, uppmärkta och förpackade. Demonteringen, kontrollerna, monteringen samt de tips, funderingar mm jag kommit och kommer i kontakt med ämnar jag dela med mig av under ett antal nummer i denna eminenta tidning.

Del 1, Förberedelser

Här kommer ett litet men ack så viktigt tips som gäller hela tiden:

Förlita dig aldrig till minnet!!!! Jag har lärt mig att minnet är bra men kort och dom gånger jag tänkt montera ihop något inom en snar framtid så skall det alltid beställas någon del som tar längre tid att få än vad minnet räcker till!!!

Inför demonteringen terroriserade jag min bekantskapskrets med frågan: Har du några glasburkar med lock??? Förser man sedan samtliga burkar med en bit maskeringstejp så har vi hjälpt minnet väsentligt. Block, penna, en rulle fryspåsar och ett skjutmått är några riktiga höjdare att ha som "minneshjälp" när demonteringen tar sin början. En stor balja, diesel, lacknafta, avfettningsmedel, penslar och "Guds gåva till hemmamekanikern" 5-56, har även de sin givna plats under demonteringen.

När hojen är tvättad och demonteringen tog sin början så ritade jag upp skisser på allt jag demonterade samt mätte längden på varje skruv och skrev dit det på skissen. Varför????? Man kan ju tycka det är ett "overkill" men det visade sig att det förekommer en imponerande flora av skruvar i olika mått på en SR. Inte en av motorkåporna har samma dimension på alla sina skruvar!!!

Att lägga skruvarna i burkar så det stämmer med skisserna verkar vara ett fiffigt sätt att ha koll på dom. Många skruvar blir det!!! En bit över 100st och minst 20 olika dimensioner!!

Del 2, Demontering

Samtliga delar jag demonterat har jag tvättat, först i diesel som löser smuts, olja och

fett mycket bra utan att "döda" händerna, sedan lacknafta för att ta bort ytterligare fett, sedan avfettningsmedel och varmt vatten. Vatten????? Japp, när delarna sedan torkat sprejas de nakna metalldelarna med 5-56. lackerade delar däremot får vara "torra" (bra när det är dags för bättringsmålning). När jag började med demonteringen så började jag med att avlägsna sidokåpor, sadel och tank. Dessa är ju tämligen känsliga och ganska snart så kommer det att ligga massor med delar och att placera en fot på en sidokåpa e.dyl. klarar man sig ju utan!!. Dessa tvättades enl ovan (inte sadeln då) och placerade på "säker mark".

Sadeln var i behov av en omklädning så den demonterades i sina beståndsdelar. Bort med fästena och bakre plastkåpan.

Redan nu märker man av "skruvfloran" 15st skruvar i fyra olika dimensioner. Fram med anteckningsblocket och en burk!! Av med galonet, bort med skumgummit, vilket inte släppte helt frivilligt så det fick "pillas" bort. Rostigt!!!!!! Här

ser man vad lite fukt kan ställa till med när det får vara i fred!!!! Några små dräneringshål på plåtens lägsta punkter skadar inte!!!

Nu är det dags att plocka bort lite kringutrustning. Ljuddämpare, avgaskrök, kedjeskydd, fotpinnar, bromspedal, växelreglage demonterades och rengjordes. Om ni har ställt in växel och broms efter eget tycke så kan en uppmärkning av dessa spara mycket humör när ni skall köra nästa gång. Kedjan plockades bort och fick ett bad i diesel. Nu är detta ingen O-ringskedja och hur en sådan reagerar på diesel bör ni kolla innan ni "badar" den!!!

Nu var det dags att lyfta ur motorn. Oljan töms både ur tråget och ur avtappningen i

främre rambenet, Jag använde en helt ren glasburk att samla upp oljan i, som tömdes från tråget. Detta för att kunna kolla om det finns några metallspån i oljan. Här kan man få viktig information om något "är på gång" i motorn. Förgasaren

dyrt kan det också bli!! Nu behöver man inte köpa nya, svindyra originalslangar utan det går alldeles utmärkt att byta bara slangen och behålla befintliga anslutningar. Ta era oljeslangar och gå till en verkstad som pysslar med

plockade jag bort och la åt sidan så länge. Ett tips är att tömma ur flottörhuset på bränsle ner i en glasburk och låta det stå en stund. Om det är vatten i bränslet så kommer det att skikta sig på en ganska kort stund. Som ni säkert har märkt vid det här laget så finns det en anledning att jaga glasburkar innan arbetets början.

Oljeslangarna plockades bort och rengjordes med varmt vatten och diskmedel. Eftersom dessa slangar har ett tygskydd på utsidan så är dom svåra att kolla skicket på och vid minsta tveksamhet så bör dom bytas. Det blir ju lite stelt och tråkigt om oljeförsörjningen helt plötsligt försvinner,

hydraulslangar, så kan dom plocka bort slangarna och pressa på nya på era anslutningar. Betydligt billigare!!!

Innan motorn lyfts så finns det några små fiffiga åtgärder som inte är helt fel. Ta två vanliga M8 muttrar, sätt dom bägge på en av avgaskrökens pinnbultar, dra dom mot varandra och använd sedan den undre för att demontera pinnbulten från toppen. Gör likadant på den andra, så har vi minskat risken för att repa sönder lacken på främre rambenet. Smyg sedan in i garderoben, ta ett lakan och riv detta i remsor. Packa nu in främre och undre ramrören med dessa remsor så kommer ramen inte ta så mycket stryk när motorn skall ut. Motorn

är inte tung, men det är ganska trångt att ta ut den och att skapa mera jobb verkar ju lite onödigt. (Kom jag på!!!!)

Lossa nu på kopplingsvajern och kontaktorna från motorn, plocka bort motorfästet som sitter under oljetanken först. Sedan är det bara att lossa fästena och lyfta ur motorn, lägg upp kabelstammen på motorblocket så den inte skadas vid urlýftet!!. En liten detalj som ni bör notera i anteckningsblocket är hur det bakre, högra motorfästet sitter samt fästet till bromskontakten, så sparar man en hel del adrenalin vid monteringen!!!!!!

Så, motorn lämnar vi så länge och går vidare med att demontera bakhjulet, bakskärmen samt den nedre delen av bakskärmen. Nu har vi fritt spelrum in till mitten av ramen. Nu blir det enkelt att demontera luftburken, vilket inte är helt enkelt i vanliga fall!!!! Många tycks byta ut luftburken, men jag vill slå ett slag för den och kommer med lite tips och funderingar kring denna senare i serien.

Lyft ur luftburken bakåt, utan lock. Demontera batterihållaren, tändmodulen och laddningsregulatorn. Gummitassarna till batterihållaren rengjorde jag med varmt vatten och diskmedel. Efter att dom torakat, spreja dom med siliconsprej, blir som nya!!

Efter att ha demonterat klamrar och lite andra småsaker på ramen var det dags att demontera svingen. Borde gå på en halvtimme, trodde jag!!!! Fel, fel, fel!!!! Här är en skillnad på konstruktionen mellan SR'n och XT'n. Det finns ingen smörjnippel till svingaxeln på SR'n så här kan man räkna med att det tar en stund att få ur den!!! Svingens lager jobbar mot en stålhylsa och i denna stålhylsa går svingaxeln. Efter några år av regn, fukt och många tvättar så har axeln och hylsan med största sannolikhet fastnat i varandra. Dom rör sin nämligen inte mot varandra

utan det är mellan svingen och hylsan som rörelsen ligger. Fram med tålmod, 5-56 och en termos med kaffe!!!

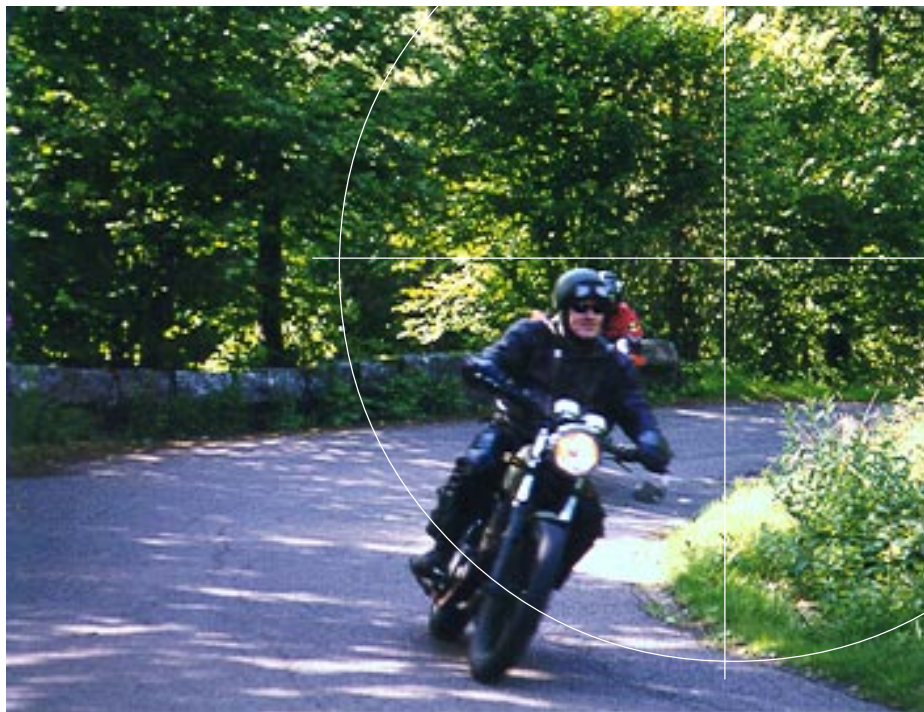
Jag skaffade ett stort antal brickor som passade på svingaxeln och använde svingaxelns muttrar till att dra ut den. Ta bort muttern på ena sidan, dra några varv på den andra muttern. När du har ca 10 mm gänga utanför muttern är det dags att ta bort den och lägga dit några brickor, dit med muttern fortsatt att dra. Vipps så har vi en avdragare!! OBS!! Tänk på gängorna!!!! När svingen är demonterad så är det säkert läge att lägga hela rasket i diesel!!!!!!

Ramen är nu ganska tom, förutom framgaffeln som jag låter sitta kvar som motvikt ett tag till. För att rengöra ramen kan jag rekommendera blomstersprejflaska fylld med lacknafta och en mjuk pensel. Blir lite söligt, men rent!!!!!!

I nästa avsnitt kommer jag att delge hur jag snyggar upp ramen.

*Synpunkter, frågor eller annat intressant tas varmt emot på mail:
mats.ekroth@mks.mil.se*

Västkustrallyt

Fredagen den 21 augusti regnade det. Eller rättare sagt STÖRTregnade det! Och nästa dag var det ju dags för första Västkustrallyt! Suck! Jaja, efter en sommar som denna så kunde man väl inte vänta sig något annat. Men ack vad jag bedrog mig! På lördag morron sken solen, fåglarna kvittrade och himlen var blå! Den fullastade pickupen styrdes mot Skene, Knallebygdens pärla.

Den femton mil långa banan skulle pilas upp, kontroller placeras ut och fika skulle kokas hemma hos Thomas Christiansson i Öxabäck. Efter att ha sladdat runt i skogarna återvände jag till startplatsen, Frölisch Grill. -Oh, herrejedamej då! Här var ju fullt med folk alla redan! Med ca tio minuter tillgodo hade jag hunnit tillbaks. Men gänget som väntade trodde att starten skull ske en timma tidigare, beroende på lite olika uppgifter. Massor av fina

SR, bl a Bosse Nilssons XT 600 motoriserade gula SR stod och trängdes framför frisersalongen.

Ingen ville dock ge sig iväg på rundan, utan stod hellre och diskuterade för- och nackdelar med sina SR. Allt fler dök upp, även två Hondor av äldre modell, en CB 450 och en CB 750 i utsökt skick. Eftersom vi hade skickat inbjudan till andra närliggande märkes- och modellklubbar, så var det roligt att några hörsammat vår kallelse. Roligt var ju också att en äkta Harley fantast fanns på plats, med en SR under rumpan! -Faan, man vill ju köra lite också! var Pontus' kommentar. Hans Duo Glide befann sig på ett ständigt reparationsstadie.

Det kickades, och gasades, och till slut gav sig gänget iväg. Halva Skene stan

Fortsättning på sid 26

*"Man tar bara
sin SR och drar
till Korsika"*

CORSE

Som alla vet står SR för Super Resetourer. Detta kan bara bekräftas på ett sätt; genom att göra en seriös långresa. Korsika verkar vara ett häftigt ställe tänkte jag och klickade.

Det skönaste man kan göra med en MC är... Ja, det är svårt att gradera, men en skön sak är att bara packa hojen och köra utan några specifika mål. Jag är sjukligt förtjust i det. Alltså körde jag mot Korsika, jag var inte säker på att jag skulle komma dit, men det angav på något sätt riktningen. Jag reste allena, men på MC är det helt OK, man är nämligen aldrig ensam.

Labour Day

Jag firade Valborg på Sviestad med min BMW (bil!). Det var svinkallt och det hade nyligen varit snöoväder. 1 maj hade jag färjebiljetter Göteborg-Kiel. Jag hade

funderat på om man skulle behöva ta hojen på tåg, eftersom det några dagar tidigare knappt skulle gått att köra bil till den lilla hamnstaden på västkusten. (Dubbdäck är förbjudet på kontinenten).

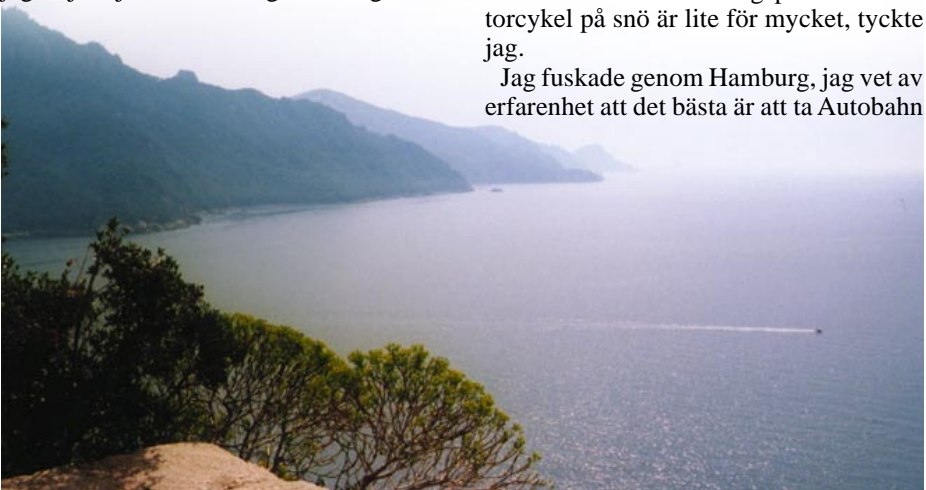
Det behövdes dock inte, det var bara svinkallt och snö vid sidorna av

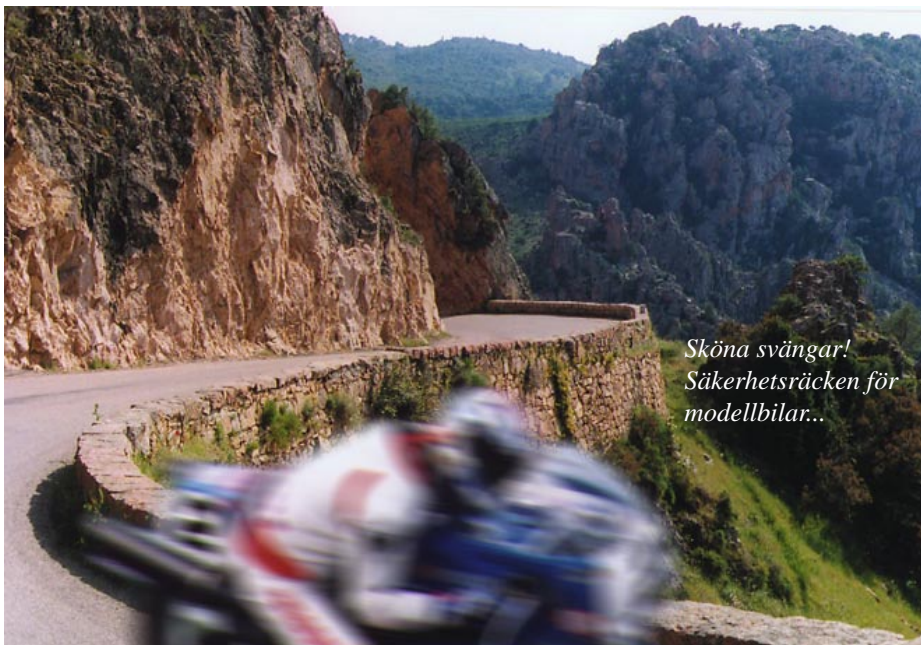
vägen. De som känner mig vet att jag inte är så frusen, men denna dag frös jag som en hund. Det gick dock bra och det var riktigt behagligt att stå i kön till färjan. Man blir alltid varm och skön av känslan att vara på väg ut på nya äventyr.

I Kiel verkade tullen jobbig och kollade noga att man hade S-märke o.s.v. Jag var, troligen i onödan, orolig för ljudnivån på min Supertrapp och rullade cykeln genom tullen.

Den generella planen var att köra småvägar till franska Rivieran och ta en båt från t.ex. Nice till Korsika. Jag tänkte köra genom Frankrike, runt Alperna, p.g.a. risken för snö. Att ta ett bergspass med motorcykel på snö är lite för mycket, tyckte jag.

Jag fuskade genom Hamburg, jag vet av erfarenhet att det bästa är att ta Autobahn

*Sköna svängar!
Säkerhetsräcken för
modellbilar...*

genom Elbetunneln. Det var vår i Tyskland, c:a 18-20 grader, sagolikt jämfört med det 0-gradiga Sverige.

Motorrad ganz schnell zu fahren

Jag körde som en vilde genom Tyskland till Luxemburg via Nurburgring till Luxemburg. Jag hade för avsikt att köra på Ringen, men det var en förarkurs den här dagen. Jag passade dock på att utnyttja de sköna vägarna i Eifelbergen. I en kurva nästan lite för mycket, jag körde om några bilar och fattade inte att kurvan som kom var 90° höger. Inte heller att det var en mur rakt fram med en lite å nedanför. Jag åkte lite på Supertrappen och klarade det precis. Då framgick det att vägen tänkte korsa ån ganska snart genom att göra en liknande vinkel, fast åt vänster. Det lyckades det också, devisen "sluta aldrig att köra oavsett hur illa det ser ut" stämde.

Precis när jag passerade gränsen från Luxemburg in i Frankrike såg jag en röd plastraket i backspegeln och gasade jär-

net ut från tullen. Plötsligt gjorde hojen skäl för sitt medlemskap i (dåvarande) Bullerfonden. Supertrappen hade delat sig! Insatsen låg i mittremsan på den fyrfiliga motorvägen strax efter tullstationen. Jag gjorde en dödsföraktande språngmarch från vägaren till mittremsan och tillbaka. Jag lyckades montera insatsen hjälpligt och fortsatte försiktigt söderut till första bästa by. Det var ganska sent och det fanns små hopp om att hitta en öppen verkstad. Det var snarare dags att hitta natthärbärge. Jag hittade

Route Napoleon mot Provence

Hof Brauhaus in München. Helga und Franz langar litrar med Bier.

ingen verkstad men snackade med några grabbar som stod och hängde vid en hoj. Min franska och deras svenska löste snart problemet... Vi åkte till en av deras polare som hade bormaskinen och skruven som krävdes. Innan jag lämnade dem kom han ut med varsin öl och förklarade att det var vi värda efter detta dagsverke. Jag tog in på ett billigt hotell i Thionville senare den kvällen.

Hoj parkering i baren

Jag körde längs floden Rhone och Route Napoleon till Cannes. Jag kom till Cannes den tredje dagen från Kiel, det är starkt jobbat på småvägar. Å andra sidan är inte SR:en särskilt rolig på Autobahn. Eller tvärtom förresten, Autobahn är inte så rolig på en SR. Route Napoleon är desto roligare! Vägarna slutar aldrig att slingra sig, asfalten är bra och utsikten fin. Säger de, jag tittade bara efter nästa kurva. Jag har kört där förut och det är lika njutbart varje gång. Det var nu jag insåg att denna resa inte huvudsakligen var en resa för att titta på saker, utan för att köra! En hotellägare tyckte att det var riskabelt att parkera på gatan, så jag fick parkera inne i baren över natten.

Jag stannade två nätter i Antibes och hade badsemester. Det var c:a 20° och so-

ligt. En av dagarna tuffade jag till Nice och kollade när färjorna till Korsika går. Det skulle gå en dagen efter, så jag köpte en biljet till den.

Corse

Efter c:a 300 mil siktade jag ön från färjan. Jag kom till en hamn på norra Korsika som heter Ile Rousse. Vädret var perfekt och jag gasade söderut längs västkusten. Det var veckan efter VM-rallyt på Korsika och jag körde flera av specialsträckorna, man såg spåren efter uppställan. Vägarna var betydligt slingrigare än på fastlandet och jag fick inget flyt i körningen. Men spåren var användbara, man kan bedöma hur tvär böjen är på spåren...

Jag såg ett exempel på sydeuropeisk galenskap när en snubbe iförd *endast* shorts och T-shirt på en offroad, troligen en XT600 eller motsvarande, körde om mig i en skymd högerböj. Böjen ledde ut

på en lång raksträcka, han körde hela rakan på bakhjulet! Jag tänkte ”om han vurpar blundar jag och passerar snabbt”.

Pang!

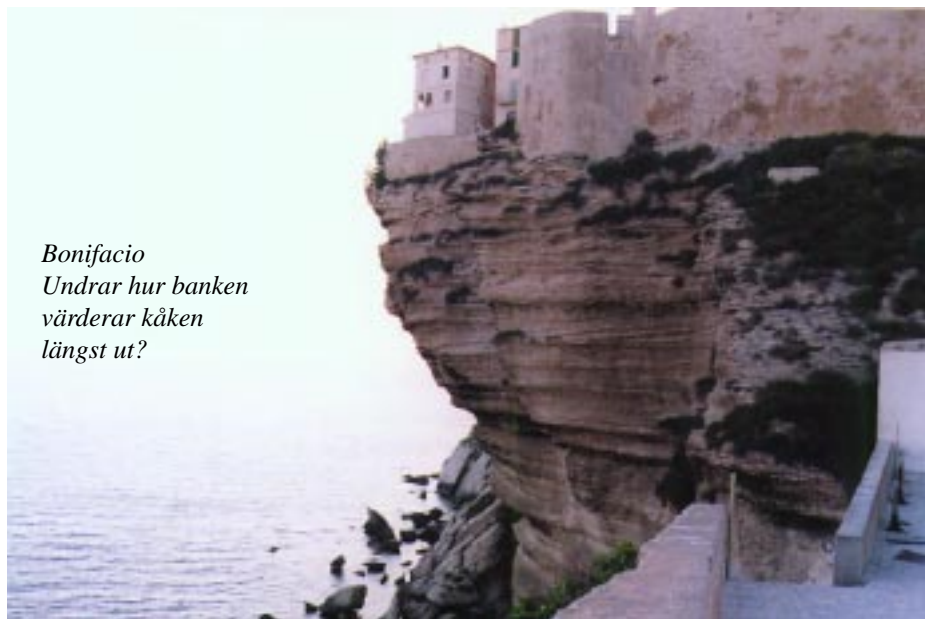
Jag bodde första natten i Porto, en liten mysig hamnby. Jag träffade en tysk kille som heter Andreas och tillsammans satt vi vid hamnen och tog en öl när folk kom på kajen och började skuta skarpt med hagelgevär och pistoler! Andreas, som pratar utmärkt franska, frågade vad som stod på. Det visade sig att det hade varit val i Frankrike denna dag och fel kandidat vann. Läskigt!

Korsikanerna är ett rebelliskt folk, de gillar inte ”ockupationsmakten” Frankrike. Korsika har förresten en lång tradition av ockupationer, ön har knappt aldrig varit självständig. Frihetsrörelsen, ”Conculta Nazionale” är relativt militant och spränger saker emellanåt, bl.a. postkontor, vilka representerar franska staten. De brukar dock sällan skada någon eller något som tillhör privatpersoner. I en by som heter Propriano ligger postkontoret

mitt på en fotbollsplansstor gräsmatta. Det har blivit sprängt tre gånger. Undrar om om det sprängs ofta p.g.a. att det ligger så till eller om det är placerat så för att det hela tiden blir sprängt. Ett par dagar senare träffade jag Andreas igen i Sartene. Han berättade att en tyskregistrerad bil blivit sprängd där dagen innan. Attentat mot utlänningar är dock sällsynta eftersom ön lever på turism.

Hoppsaaan

Jag slog läger några dagar i Ajaccio, som är Korsikas huvudstad och Napoleons födelsestad. Tanken var att slippa köra med packning på de underbara vägarna. Första dagen utan packning tänkte jag köra runt i stort sett hela södra ön. Upp till Bavarellapasset (1200m.ö.h.) och ner på östkusten, runt sydänden via Bonifacio och tillbaka till Ajaccio. Nu föll det sig så att jag föll. Jag gjorde en highsider efter att ha låst bakhjulet inför en lite skarpare böj än jag räknat med (ingen specialsträcka). Ursäkringarna är följande: 1. bakbromsen var för hårt ställd, jag justerade

*Bonifacio
Undrar hur banken
värderar kåken
längst ut?*

den för första gången på hela resan bara minuter innan vurpan och det fanns ingen doseringsmån, samt 2. det var lättare att låsa bakhjulet utan all packning. Nåväl, det slutade med en mycket öm armbåge och liknande knä. Jag hade självfallet skinnet på mig, men mitt gamla Halvarsson har inte mycket till skydd i sig. Det rök visst någon blinkers och kopplingshandtag också. Jag lyckades köra tillbaka genom den helknasiga trafiken utan koppling, spännande, dessutom med en mycket oböjlig vänsterarm. Jag fick hjälp av några hojåkare att hitta en Yamaha-handlare. De körde som vildar i trafiken, men det var bara att haka på. Efter att ha lappat ihop cykeln kunde jag överhuvudtaget inte böja armen. Det hindrade dock inte galningen från att köra samma runda som planerat. Handen i änden på armen med den i konstant vinkel fixerade armbågen låg precis på styret och kunde koppla, så det var bara att köra. Rätt jobbigt när man bromsade inför kurvorna nerför de ganska branta serpentinvägarna, jag kunde bara hålla emot med högerarmen.

Väl i den mycket vackra och speciella staden Bonifacio på Korsikas sydspets började solen skymma. Staden är mycket spektakulär, den gamla stadskärnan ligger högt uppe på en klippa med lodräta väggar ner mot havet. Jag började bli ganska hungrig, men ville tillbaka till Ajaccio för att kunna dricka lite vin till maten. Det är 13 mil att köra på härligt krokiga vägar. Jag körde rätt fort hela vägen, speciellt med tanke på att det var kolsvart, vägen var helt okänd, jag var skadad o.s.v. Det var väl ganska korkat, men roligt och jag var relativt snart i Ajaccio.

Jag sökte en restaurang i Ajaccio, men på de gator jag gick verkade allt stängt. Det var visserligen en affärsgata. Jag hittade ett ställe som var tomt så när som på några lirare som satt och spelade kort och gitarr längst inne. Jag gick in och frågade på min något begränsade franska "Ce

Sanglier (vildsvin) jagas vill... Epitetet stämmer på såväl grisen som korsikanen

fermé?". Men det var inte stängt. Jag åt pasta och konverserade med ägaren och hans vänner större delen av kvällen, trots att vi egentligen inte hade något gemensamt språk.

Jag lämnade Ajaccio och körde upp i bergen till Corte där finns en ravin, Restonica, som är mycket fin. Området kring Monte Cinto (Korsikas högsta, 2710 m.ö.h.) är f.ö. mycket populärt bland vandrare. Det regnade för första gången på hela resan och det var kallare uppe i bergen. Jag bodde en natt i Corte och åkte upp längs ravinen. Uppe vid toppen kunde man köra i snö, vilket jag självfallet gjorde. Det började regna ganska kraftigt när jag körde ned för bergsvägarna norrut. Efter ett tag var mina nya Gore-Tex-handskar helt genomblöta. De var dessutom lika svåra som vilka genomblöta handskar som helst att få på igen. Under c:a en kvart var regnet så kraftigt att man knappt kunde köra alls. Tillslut kom jag till S:t Florent som är en lite flashig småbåtshamn. Jag tog in på första bästa hotell för att torka upp. Det var inte sämre än att det var, och är, det enda hotell jag sett i Frankrike och hela Sydeuropa som hade direktverkande elvärme på rummen! Jag brassade på för fullt och torkade MC-kläder.

Jag hade fått parkera SR:en i hotellets trapphus som var under renovering inför säsongen. När jag betalade rummet var det

ett några som tittade på hojen och pratade med mig på franska. Jag blev nästan lite irriterad för jag trodde att de tyckte hojen stod i vägen. Det visade sig att de ville varna mig för en megastor spik som satt i bakdäcket! Jag fick vägbeskrivning till närmaste mack. Där tryckte vi i punkaspray, det mesta kom dock utanför. Mackkillen ringde några olika hojfirmor i Bastia, Korsikas andra stad, och kollade om de hade bakdäck i rätt dimension. Det var lika bra att sätta på ett nytt däck, det punkterade var ändå slut. Han hittade en handlare som jag åkte till. Han lovade att ta in hojen efter lunch. Själv ägnade jag dessa två timmar åt att leta hotell samt äta. Det gick ett formel 1 lopp nästa dag och jag tänkte att det skulle vara schysst med ett rum med TV. Jag hade en guidebok och testade de hotell som hade skyltat med TV. De var dock för dyra, och jag tog ett billi-

gare som senare visade sig ha TV på rummet ändå!

Jag fick ett nytt däck och det var urskönt, det finns inget tristare än MC med slitna däck. Jag körde den sköna bergsvägen mot S:t Florent två gånger bara för att det var så skönt. Tredje gången jag passerade ett liftande par vinkade de till mig lite överseende.

La bella Italia, forza Ferrari

Efter en dryg vecka på Korsika tog jag en båt från Bastia till Livorno i Italien. Jag kollade på lutande tornet i Pisa, igen, medan jag väntade på att bensinmackarnas lunchrast skulle ta slut. Jag bodde första natten i Lucca där jag såg en hemsk lowrider ratbike HD. Nu hade jag c:a en vecka kvar av semestern

Pisa

Hunden på bilden är inte nämnd i artikeln.

och visste inte vad jag skulle göra... Jag gillar Italien så det skulle nog lösa sig. Jag bestämde mig för att åka till Maranello och titta på Ferraris museum. Sagt och gjort, jag korsade Apenninerna. Museet var sevärt men en annan attraktion i Maranello är Ferraris egen testbana där de testar både Formel 1 bilar och annat. Tyvärr var det ingen aktivitet på banan när jag var där.

När jag kom ut från museet försökte jag få tag i ett rum till lagom pris. Det fanns dock inte... Det började bli sent att leta på andra orter, dessutom började det regna. Då kom två tyskar på en Ducati 916 resp en Höna Brandstation*. De frågade mig om det fanns rum och jag föreslog att vi skulle dela ett trebäddsrum, vilket vi gjorde. Peter och Gunter var trevliga prickar och vi festade till i Maranello. De skulle titta på DTM (Deutsche Tourenwagen Meisterschaft) på Mugello, en tävlingsbana utanför Florens. Vi kom överens om att träffas där några dagar senare. Jag körde därför till Florens och kollade på turistattraktionerna. Det var dock alldeles för lång kö till Uffizierna, det kända konstmuseet, för att jag skulle välja det i stället för att köra hoj. Jag träffade Peter, Gunter och deras vänner, som jobbade för den tyska TV-stationen ZDF, på Mugello. De bodde i en bungalow på en närbelägen camping och det bar sig inte bättre än att jag hängde på dem och hade ett ganska häftigt party hos dem... Jag sov över i deras bungalow, jag var inte riktigt i form att köra till mitt hotell under natten...

* Höna Brandstation är ett populärt namn för H-nda Fireblade

*I del 2 bl.a.: - Hur man plåtar Trento och Brennerpasset utan film.
- Hur man sätter tillbaka svingen med ett gem.*

Aktiviteter 1999

Siljan-Runt blir i alla fall den 15 maj, bygdegården är bokad som vanligt.

Vårturen i Roslagen meddelas om så kvickt snön och gruset försvunnit.

Maj Trafikskadedagen Slottsskogen Gbg

Juni Kortege Kristianstad – Åhus

Juni 18 Årsmöte, formell kallelse om detta kommer senare.

Juni 11-13 Bike Weekend High Chaparral

Juli Banåkning Kinnekulle

Vi har också fått en inbjudan att delta på mc-dagarna vid Gränsö Slott, Västervik, 23-25 juli. Tidningen Mc-Nytt är medarrangör. Boka hotelrum nu om du vill få plats.

<www.algonet.se/~granso/mcdagarna>

Augusti 21 Mälaren Runt

Augusti 21 Västkustrallyt

För några år se'n blev suget för starkt, alltså att skaffa hoj igen. Såg en artikel i MCM om ett par ombyggda SR, valet var givet. Efter lite letande snubblade jag över "Salas" 400 som var till salu för rätt pris. Jag gick samtidigt med i SR-klubben för att träffa likasinnade.

För ett par år se'n bytte jag till 500:ans vev + lite annat småfix, och fick en motor som även orkade med motlut med passagerare.

En till man och hans cykel

Sommaren som var inbjöd väl inte till några större utflykter, jag och käringen åkte ändå på en regnig tur till MC-dagarna i Västervik. Bra träff med ännu bättre musik bl a "Lead boots" och "Comittments".

Mälaren runt var ju givet plus vårt eget Siljan runt. I år har jag dock beställt varmt

väder redan i maj eftersom Siljan runt på SR går av stapeln 14-15 sagda månad. Och då hoppas både jag och käringen att några fler än förut har hört hur trevligt vi haft och vill komma hit till Mora.

Av Bebo Olans, Mora

De värsta frågorna du kan få från en kvinna. Del 2.

"Älskar du mig?"

Det enda korrekta svaret här är "Ja."

De killar som vill visa sig på styva linan kan säga "Ja, älskling."

Helt fel svar är bland andra:

- a) Jag antar det.
- b) Skulle det få dig att känna dig bättre om jag sa ja.
- c) Beror på vad du menar med "älska"...
- d) Spelar det någon roll?
- e) Vem? Jag?

"Är jag tjock?"

Det bästa svaret här är att snabbt svara "Nej, naturligtvis inte" och sedan lämna rummet så fort som möjligt. Felaktiga svar kan låta ungefär så här:

- a) Det tycker jag inte, men å andra sidan är du inte smal heller.
- b) Jämfört med vad?
- c) Jag har sett värre.
- d) Lite extra fett passar dig bara bra.
- e) Öh va? Ta det en gång till, va? Jag satt och tänkte på din försäkringspremie.

"Tycker du hon är snyggare än vad jag är?"

"Hon" i detta sammanhanget kan vara allt från en före detta flickvän, en total främling som just passerat er på gatan eller en skådespelerska.

Oavsett vem det var så lyder det korrekta svaret: "Nej, du är mycket snyggare." Följande svar är inte att rekommendera, då de är helt felaktiga:

- a) Inte snyggare, bara snygg på ett annorlunda sätt.
- b) Jag går inte runt och graderar er... inte så snabbt i alla fall.
- c) Ja, men du har en härligare personlighet.
- d) Bara med tanke på att hon är yngre och smalare, inte på något annat sätt.

e) Öh va? Ta det en gång till, va? Jag satt och tänkte på din försäkringspremie.

5 - "Vad skulle du göra om jag dog?"

Rätt svar: "Min kära, om din närvaro här på jorden av någon anledning skulle upphöra skulle mitt liv upphöra med det. Varanda dag som min kropp tvingas gå kvar här på jorden skulle min själ längta efter att få sammanföras med dig i himlen."

Detta kan nog vara den dummaste frågan av dem alla, och de svar som en kille kan frambringa och sedan ställas mot väggen för kan illustreras med följande skämt:

"Älskling," sa den äkta frun. "Vad skulle du göra om jag dog?"

"... Jag skulle bli väldigt upprörd" sa den äkta mannen. "Varför frågar du om det?"

"Skulle du gifta om dig?" fortsatte frun.

"Nej, naturligtvis inte, min kära" svarade mannen.

"Tycker du inte om att vara gift?" safrun.

"Det är klart att jag gör" sa han.

"Så varför skulle du inte gifta om dig?"

"Okej," sa mannen, "Jag skulle gifta om mig."

"Skulle du?" sa hustrun, och såg lite sårad ut.

"Ja" sa mannen.

"Skulle du älska med henne i våran säng?" sa hustrun efter en lång stund.

"Jag antar det." svarade mannen.

"Okej... Och skulle du låta henne använda mina gamla kläder?"

"Om hon skulle vilja göra det, så visst." sa mannen.

"Verkligen," sa frun kallt. "Och skulle du ta ner fotona av mig och hänga upp nya av henne?"

"Ja. Jag tror det hade nog varit det bästa."

"Jaså?!" sa hustrun och studsade upp från stolen. "Och jag antar att du hade låtit henne använda mina golfklubbor med?!?"

"Nej, naturligtvis inte" svarade mannen.

"Hon är ju vänsterhänt."

Snott av Chriter Oilstorp

En helt vanlig dag kom jag hem ifrån mitt arbete. Jag parkerade bilen och gick sakta mot porten där jag bor. När jag kommit in i hallen och tagit av mig ytterkläderna så märkte jag att det var nåt som var fel. Jag stod en stund och funderade men kunde inte komma på vad det var. Nåja, tänkte jag, men känslan ville inte försvinna. När jag satt mig vid köksbordet för att öppna posten så kände jag den där olustkänslan igen. För att komma på vad det var så bestämde jag mig för att gå tillbaka till bilen och komma hem igen. (En bra grej att göra om man är lika disträ som mej !)

När jag går till bilen så stannar jag plötsligt till och blir alldeles iskall, va fan, min motorcykel är borta !! Den står inte längre utanför porten ! Jag försöker tänka lugnt och sansat, kanske har min sambo lånat den till jobbet. Jag ler för mig själv och tänker på hans stackars HD som alltid är sönder. Det är klart, han ville åka lite motorcykel den här säsongen. Jag känner mig lugnare och går upp igen. Plötsligt kommer jag på att jag kört honom till jobbet denna morgon. Jag tar telefonen och panikringer till hans jobb, nä, han har

ingen motorcykel där. Fan, någon har tagit min Twiggy, mitt på en torsdag.

Jag kör ner till polisen och gör en polis-anmälan, polisen jag talar med är trevlig och mycket förstående, han har egen motorcykel. När jag kommer hem igen så känner jag mig håglös och förbannad. Varför kan man inte få ha sina saker ifred, jävla tjuvar !!!

Två dagar går och jag är på uruselt humör. Sent på kvällen ringer det på dörren och min sambo går och öppnar. –Ja, vi söker Helena Brage säger en myndig stämman i dörren. Tusen tankar hinner blixtra genom skallen när jag går till dörren. I dörren står två civilklädda kriminalare, de visar legitimation, de ber att få tala med mig i enrum och min sambo ser väldigt blek ut.

Vi sätter oss i köket och det blir en pinsam tystnad. Den ena polisen bryter tystnaden genom att berätta att de hittat min motorcykel. Tänk vilken fantastisk service polisen har i Sverige, de kommer hem till personer vars motorfordon blivit stulna. Den andra polisen berättar vidare att min lilla Twiggy inte bara blivit stulen, hon har också blivit omlackad, våldtagen och

tvungad till att medverka som flyktfordon under ett bankrån. Vid det här laget sitter jag bara och gapar. Efter en stund ber jag poliserna berätta för mig hur Twiggy ser ut. En av poliserna säger lugnt -Din motorcykel ser för jävlig ut !!

Dagen efter skall jag möta de två poliserna på Polishuset, jag försöker förbereda mig på det värsta men är alldeles för nervös för att koncentrera mig. Vi träffas och går tillsammans till teknikernas garage. Nu är jag riktigt nervös. Porten öppnas och där står hon. -Jävla idioter, säger jag högt. Jag går fram till Twiggy och klappar henne på tanken, jävla idioter !!!! En av poliserna ger mig ett fotografi taget med en polaroid. Kortet är taget precis när hon hittades, usch och fy vad hon ser ut. (Detta kort hade naturligtvis varit med denna artikel om jag inte tvättat det i tvättmaskinen.)

Polismannen säger att jag får ta med henne direkt men då måste jag fixa en kärra att köra henne på. Går motorcykeln att köra, frågar jag. Ja, svarar han men det finns ingen nummerskylt och ”gubbarna i blå sparkdräkt” gillar inte att man kör runt utan en sådan. Eftersom jag är tjejj så har

jag förmågan att kunna se väldigt hjälplös ut, detta funkar och polisen säger till sin kollega att han eskorterar mig till verkstaden.

När man blir eskorterad av en kriminalinspektör så innebär det att man får köra fort, över heldragna linjer och svänga där det är absolut förbjudet. Faktiskt rätt kul !!

Väl framme vid verkstaden så skall jag berätta för killen där vad som är förstört. Vi går varv efter varv runt Twiggy, jag berättar och han skriver.

Efter ca en timme sitter jag hemma vid köksbordet igen. Där börjar det största jobbet, att ringa försäkringsbolaget. Tyvärr så fick jag och försäkringskillen en dålig start vid första telefonsamtalet. Det var inte hans fel utan mitt eget, jag var helt enkelt så jävla förbannad på de idioterna som stulit min motorcykel. Många frågor hade jag, t ex varför lackar de om en motorcykel, som är i bra skick, så att den verkligen ser stulen ut ? Samtidigt var jag lite avundsjuk på de jävla rånarna, här har jag kämpat med att få den att gå på tomgång när jag stannat vid ett simpelt röd ljus och så kan de få henne att stå på tomgång utanför en bank när de utför ett

bankrån. Varför tog de min motorcykel när det stod tre andra motorcyklar intill henne ? Tyvärr så kunde inte försäkringskillen svara på allt mitt pladder men han sa trött att han skulle göra så gott han kunde vad det gällde reparation av motorcykeln.

Efter ca tre månader fick jag hem en fräsch och välmående motorcykel. Mycket strul var det men jag fick till slut valuta för alla de försäkringspengar jag betalt in under många år.

En dag, långt efter det att min motorcykel kommit hem, ringde ordföranden Peter J Johansson hem till mig. Han hade blivit uppringd av programmet Efterlyst som skulle göra en rekonstruktion om några rån där flyktfordonet varit olika motorcyklar. De hade ringt honom för att första flyktfordonet varit en SR. Han berättade då för tjejen som ringde att han kände den person vars motorcykel faktiskt varit med i det rånet. (Alltså mig !) Jag fick telefonnumret till tjejen på Efterlyst och ringde upp henne. Hon ville att min lilla Twiggy skulle vara med på en inspelning som skulle ske dagen efter. Jag fick reda på plats och tid.

Dagen efter så stod jag på mötesplatsen vid exakt tidpunkt då vi skulle träffas. Jag väntade och väntade. Till slut kom det två killar åkande på varsin racingmotorcykel. De ställde sig intill mig och nickade. Efter ca tio minuter så frågade de mig om det var min cykel som de skulle köra. Jag ryckte på axlarna och förklarade att jag inte visste någonting. De berättade att de var skådespelare för Efterlyst och att de denna gång skulle agera bankrånare. Mitt över gatan låg ett fik och vi gick frusna in där för att få oss något värmande. När vi sammanlagt hade väntat en timme dök det upp en kameraman och en regissör. De bad om ursäkt och sa att de tagit fel på tiden. Det tog nästan hela dagen att spela in, förutom att det var kallt så var det en rätt rolig upplevelse. Det som var allra roligast var att ingen av de två skådespelarna, som själva hade motorcykel, kunde

starta min motorcykel. Varje gång hon skulle startas så ropade de på mig och Twiggy, hon startade varje gång på första kicken. Sånt känns underbart, tycker jag !!!!

Helena Brage, suppleant

Ps. Numera står Twiggy i varmgarage varje natt, aldrig att jag ställer henne på gatan igen.

Subject: The true story

From: Christer Elstorp

<chrels@netcomconsultants.se>

Jag visste det!

Världens fiberoptik-kirurger hade varit på konferens, och över en grogg i baren satt tre av dessa och skröt.

JAPANEN BÖRJADE:

-Vi fick in en kille från Nippon Steel. Han var så illa klämd så att bara vänster lillfinger fanns kvar. Vi byggde upp en ny hand, en kropp och så vidare tills killen blev helt återställd. Nu är han tillbaka på jobbet, och han blev så effektiv att han gjorde fem man arbetslösa!

AMERIKANEN KONTRADE:

-Det var väl ingenting. En kille ramlade ner i härdsmltan på ett av våra kärnkraftverk. Bara håret fanns kvar! Vi byggde upp en huvudsvål, en hjärna, kropp och så vidare. Killen blev helt återställd, och han gjorde 50 man arbetslösa, så det så!

SVENSKEN RODNADE:

Jag gjorde ett misstag för ett par år sen. På väg till jobbet kände jag lukten av en fis. Jag fångade in fisen i en påse och tog med den till sjukhuset. Vi byggde upp ett rövhål kring fisen, och fortsatte med ett arsle. Sen byggde vi kropp och ben. Tyvärr glömde vi bort hjärnan. Den killen heter Göran Persson, och han har gjort ett helt land arbetslöst!

Åka hoj i Death Valley.

Jag heter Edward och bor i Pahrump, Nevada. Pahrump är en stad med 26000 invånare, och ligger mitt emellan Las Vegas och Death Valley. Jag samlar på motorcyklar och speciellt enstånkor. För tillfället har jag 2st -78 SR, 2st -82 Honda FT500, 1-66 BSA Victor, 1 -72 Yamaha XS650, 1 -66 Yamaha YR1 350, 1 -67 Yamaha YDS3 250 samt en -89 Honda GB500.

Jag är inte rik, mina motorcyklar har jag skaffat mig genom olika bytesaffärer eller som betalning för arbete som jag har utfört.

Men jag skall berätta lite om hur det är här i öknen. Åka hoj här på sommaren är som tre olika helveten. Inne i Las Vegas är det som i dom flesta storstäder, förutom att bilisterna är ännu farligare. Vegas-turisterna är så förhäxade att man måste ta för givet att dom inte ser en. Om jag måste åka hoj inne i Las Vegas, tar jag alltid den som låter mest.

Min favorithoj är en 1978 års SR500 som är utrustad med WB1 kam, K/N filter, BSR krök och dämpare. Jag har dubbla skivor i fram och enkel i bak (us mod), och för tillfället är cykeln lackad helsvart. Den går som en "röv-piskad-apa"! (Rak översättning.....Red anm.) Favorit-leken i stan är att tävla mot plastraketer. Jag räjsar mot Duccar och Katanor mellan rödljusen, och piskar dom. Dom ser en gammal fet gubbe på nån underlig retrohoj och ler. Men när ljuset slår om är det jag som flinar. Favoritturen är dock att köra i Death Valley. Det är den lägst belägna platsen på hela kontinenten, drygt 300 meter under havsytan. På sommaren är medeltemperaturen 49 C, men det blir ju ibland mycket varmare. Sa jag att jag hade olje-kylare? Det jag gillar med denna plats är den rena skönheten, vägarna, ruinerna samt bergen. Landskapet är den vackraste ensligheten som man kan tänka sig. Varje tänkbar färg och bergsformation finns där. Dom flesta vägarna är tvåfiliga slingriga asfaltsvägar, som gjorda för inspirerad körning med fotpinnskrap. Det finns även grusvägar som leder till mina andra favoritplatser. Nämligen gruvruiner och spöktstäderna som omgärdar dalen. I den extrema hettan kan det vara farligt att åka motorcykel. Jag var nära att stryka med i sommräs. Jag åkte i shorts och fick allvarliga brännskador av hettan som steg ifrån asfalten. Jag fick ta min tillflykt till den enda skugga som fanns, ett gammalt skjul och tigga vatten av några turister som också hade flytt hettan. Men jag åker i Death Valley minst två gånger i veckan, och hemmavid blir det en tur varje dag. Medeltemperaturen i Januari är 13 C.

Jag kan nås på e-mail: edward@pahrump.com, eller fråga Christer Österlund om min postaddress. Medlemmar i SR-klubben är mycket välkomna till Pahrump, och jag kan troligen ordna med en hoj för en tur i Death Valley.

/Edward

Fortsättning på Västkustrallyt

nade upp och tittade ut, sådant väl ljud var det länge sen som rullat ut över nejden.

Jag satt kvar en stund extra, utifall att några eftersläntare skulle dyka upp. Och det gjorde det! En kille från Gävle på en Suzuki GSX 1100, hans polare på en Kawasaki 750 Mach 3 samt Gert Ryding på sin svarta 500. Genast vidtog mekning av Kawan, den ville inte starta igen. Men till slut small den igång, och i ett moln av tvåtaktsrök for dom iväg.

Jag plockade ihop prylarna, handlade lite gott att grilla vid målet och rullade i sakta mak iväg för att samla upp pilarna. När jag kommit ca 1/3 av banan, dvs. hemma hos Thomas i Öxabäck, möter jag hela gänget! Har dom inte kommit längre, tänkte jag! Hemma hos Thomas fick jag svar. I hans garage stod en massa godingar, två SR, en speedwaymaskin, hans pappas engelsman, en Yamaha XS 650 och en Honda CB 750. –Jo, det blev ju lite snack om hojarna. sa Thomas. Och berättade att det första gänget kört förbi hans infart och fortsatt upp i skogen tills vägen tog slut, därefter vänt och förläget hittat rätt till slut.

Jag fortsatte mitt värv, tog en genväg innan målet och hann precis före de snabbaste knuttarna till Seaton's Kulle. Jag hann få upp kameran, tog några bilder innan grillen startades. Alla verkade nöjda, lite lagom röda i ansiktet då raksträckorna var otroligt få och korta. För säkerhets skull så var den sista biten ca 2 km grusväg!

Nu var alla cyklarna samlade, och det var en syn för gudar! Det var allt som allt 18 stycken tappra, varav 3 Honda, 1 Kawa, 1 Suzuki och 13 SR. Otroligt nog var det ingen som hade alla rätt på de luriga frågorna, och tyvärr så vanns första pris av en Honda åkare. Och inte vilken som helst, utan Björn Heide! Enligt egen utsago så hade hans SR blivit inlåst i pappans garage, och inga nycklar stod

att uppbringa! Så vad göra? Hans VF 750 fick stå till tjänst, och själv fick han utstå vårt spott och spe.

Skämt åsido, Björn vann 1a pris, 2a pris gick till Jimmy Carlsson och 3e pris till Helena Braghe. Nästan alla fick pris, och om ett jumbopris funnits, så skulle Gert vunnit detta! Han lyckades nämligen med konststycket att missa samtliga kontroller utom två! –Vad sjutton, man kunde ju inte hålla koll efter sånt med såna rejsputtar som sällskap! sa han och pekade på "Gävle" och "Kawa"...

Hur som helst, grillning vidtog och vi smorde alla kråset med gott humör! En lyckad avslutning på en lyckad dag!

Peter

SR 500-81

Ombyggd, engelskt 60-tals busstuk.

Svart, ekerhjul med trumbromsar, borrarad 2 mm. 10:1 Wiseco, 38 mm. micuni, supertrap mm.

Helrenoverad motor '97.

Pris 21.000:-

Gert Ryding, Tel 031-131384

SR delar

Ekerhjul, mätare mm. Div kläder.

Gert Ryding, Tel 031-131384

mera SR saker

K/N filter till förgasare och vevhusventilation. 350:- för båda.

Rostfri framskärm utan fästen. 150:-

Tillbakaflyttade fotpinnar. Passar utan modifiering. 500:-

Alf Erikslund 0495/10568

affe@www.hultsfred.se

Tjena SR-freaks!

Jag tänkte bara komplementera något till artikeln "Smörj" i senaste Hellrazer. Det kan vara käckt att kolla upp vipparmsaxeln så att den inte skakar loss. Detta gäller 70 & 80-tals modellerna.

På 90-talsmodellerna = är denna fastsatt och kan inte vibrera loss. Jag modifierade (låsa fast) min SR-400 83:a hos MC-doktorn i Bräkne-Hoby, Tel/Fax: 0457-811 80. Han kan det här med vipparmsaxelp- roblem på tidigare modeller av SR.

Vänliga hälsningar

Anders Sellborn

Hej !

Jag vill gärna vara med och tävla i "Vad säger den fula gubben"-tävlingen.

Förslag:

"Min första hoj var en encylindrig Puch, en fet sak.."

Hoppas ni förstår mina svar !

Hälsningar

Peter Hedman

Project coordinator & blacksmith

finnsepp@rr.kpnet.com

Close, but not near. Red.

Rätt svar på "Tävlingendå"

Den fula gubben säger:

FAN PETER VÄCKTE INTE MIG I MORSE SÅ JAG MISSA FRUKOSTEN.

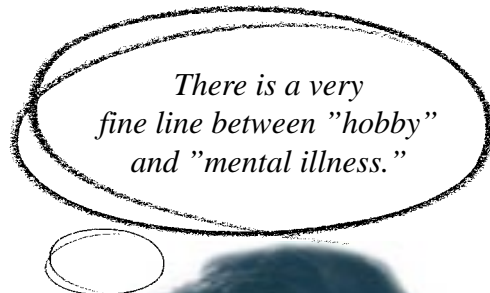
Red.

Reflektioner

av Webmaster Anders Uggeberg
<anders.uggeberg@aocht.se>

There is a very fine line between "hobby" and "mental illness."

SR SHOPPEN

Tygmärket
60 mm diam.

30:- st.

Klubb-pins

Till pajen, slipsen, västen eller cykeln, skall bara vara där.

25:- st.

T-shirt med
vårt
klubbmärke
Grå med svart och
gult tryck.

100:-

Sweat-shirt

I färgerna svart, med vitt tryck.
Storlek: Medium, large, x-large och xx-large. 100% bomull.

220:-

*T-shirt
Keeping it
simple*

Grå med svart tryck.

100:-

Beställ

*Ta en postgiro-blankett,
Fyll i mottagare:
SR-klubben,
vårt postgironummer:
551767-7 och avsändare.
skriv din beställning
under meddelande,
fyll i total beloppet.*

Yours in a week.

